

రూపంకాదు, గుణంప్రధానం

రిస్టువాచీని వారికి చూపిస్తూ, డంబాలు పలకడం మొదలెట్టాడు విశ్వం. వాళ్లనాన్నగారు, ఈ రిస్టు వాచీని తనని కట్టుకెళ్ళమన్నారనీ, వాళ్ళ నాన్నగారికి తనమీద మితి లేని ప్రేమనీ చెప్పాడు.

వాళ్లతో కలిసి హోటలుకెళ్ళిన తర్వాత, కిల్లీషాపువద్ద నిల్చుని, కబుర్లాడుకుంటున్నారు ముగ్గురూ. ఉండబట్టక, వీధిన వెళ్లే 'ఐస్ ఫ్రూట్'ను కొనుక్కొని తినడం మొదలెట్టారు రఘు, రంగడు. కాని, విశ్వానికి ఐస్ అంటే గిట్టదు. కాబట్టి, కిల్లీషాపులో, రెండు బిస్కెట్లు కొని, తింటూండగా, తోకాడించుకుంటూ, చీడ పట్టిన ఒక కుక్క వారివద్దకు వచ్చింది. తింటున్న బిస్కెటులో కొంతతుంచి దానికి వేశాడు విశ్వం. అది దాన్ని తిని, మళ్ళీ తోకాడించుకొంటూ, విశ్వం ముఖంలోకి చూస్తూ కూర్చుండిపోయింది.

"పాపం, మంచి కుక్కలాగుంది. చీడవచ్చి, శరీరం చెడిపోయింది" అన్నాడు విశ్వం.

రఘు తాను తింటున్న 'ఐస్ ఫ్రూట్'లో కొంత పడేశాడు. ఆ కుక్క దాన్ని తింది; మళ్ళీ తోక ఆడించుతూ, విశ్వం ముఖంలోకి చూస్తూవుంది.

"ఏంరోయ్, మనకో కొత్త మిత్రుడు పరిచయమై నట్టన్నాడే! — అవునా?" అని కుక్క ముఖంలోకి చూశాడు రంగడు. కుక్క రెండు కాళ్లూ పైకెత్తింది.

"భలే భలే!...అచ్చంగా మాటలునేర్చిన కుక్కేరోయ్! మన మాటలు బాగా పసిగట్టి వింటోందిరా!...అవశ్యం ఇదీ మనమిత్రుడవ్వాలిందే!..." అన్నాడు రఘు. తన ఐస్ ఫ్రూట్ లో కొంతపడేశా.

"మిస్టర్ చీడరావ్!... మీ పేరేమిటి?...మీ నివాసమెక్కడ? అని పరిహాసంగా అన్నాడు రంగడు.

"నివాస మేముందిరా భాయ్, దానికి?... ప్రేమచూపే మనుష్యులు యెక్కడంటే, అక్కడంటుంది అది. మనం, ప్రేమతో ఆహారం పెట్టి విచిత్రమనుకో, అది మనల్నే అనుసరిస్తుంది. అంతే!" అంటూ కిల్లీషాపులో, మో బిస్కెటుకొని, దానికి కొంత కొంతగా వేశాడు విశ్వం.

"ఒకే విశ్వం!...దాని కెందుకురా, పూరికే తిండిపడేశావ్?... కర్మం, చీడపట్టిన కుక్క, అది మనల్ని అనుసరించడం, మనకంత మంచిదిగాదు." అన్నాడు రఘు.

అలాకులాసాగా కబుర్లాడుకుని, వేళకి మొదటిసినిమాకి ముగ్గురూ వెళ్లారు. థియేటర్లో అర్థగంటసేపు కరంటుఆగిపోయింది; తీరా సినిమా వదిలేసరికి రాత్రి పదిగంటలయింది. బస్సులు దొరకటం శ్రమ అయింది గూడా!... తీరా బస్సు దిగాక, రఘు రంగడు వాళ్ల యిళ్ళ దారిపట్టారు. బస్సు దిగిన తర్వాత, తనిల్లు చేరుకోడానికి అరవైలు వెళ్లాల్సివుండటంవల్ల, విశ్వంకి భయం వేసింది. ఏ పోకిరి

వెధవలైనా, తన్ను బెదిరించి, అది లించారంటే తనేంచేస్తాడు? అనుకుంటూ నడుస్తున్నాడు. తను స్నేహితులతో కలిసి, కబుర్లాడిన కిల్లీషాపు గడిచి, మరో చిన్నవీధి గుండా నడిచిపోతున్నాడు విశ్వం! రిస్టువాచీ జ్ఞప్తికొచ్చింది. ఎవడైనా సోమరి వెధవ, తన్ను ఎదిరించి, తన రిస్టువాచీ లాక్కుపోతే, తన గతే మవుతుంది? నాన్న తనను పూరికే వదలిపెట్టాడా?...తనకే గాకుండా, తన అమ్మకిగూడా చీవాట్లూ, పెట్లూ తగలవూ?...భీష్మ ఇక యెప్పుడూ ఇతరులసాత్తు తాక గూడదు. నాన్న రిస్టువాచీ తను కట్టుకోడం మూలానేగదా ఇంతిగా భయపడవలసి వచ్చింది?...

ధైర్యం చిక్కబట్టుకుని నడుస్తున్న విశ్వానికి, మరో చిన్న సందులో, ఒక నల్లని, లావుపాటి రూపం ప్రత్యక్షమయింది. ఆ రూపాన్ని చూస్తూనే, భయంతో కొయ్యబారిపోయాడు విశ్వం. ముక్క బీడీ, నోటనుంచుకున్న ఆవ్యక్తి కింగ్ కాంగ్ లా వున్నాడు. "యాత్రానీ?" అని అడిగాడు ఆ కింగ్ కాంగ్.

విశ్వం తమిళాన్ని అర్థంచేసుకో గలడుగాని మాట్లాడలేడు. కాబట్టి, "నేను...ఇంటికి...పోతు..." అని తడబడ్డాడు భయంతో. ఆ కింగ్ కాంగ్ విశ్వం సమీపానికొచ్చాడు.

"ఎంగేపోయివరే?" - (అంటే నువ్వెక్కడికిపోయి వస్తున్నావని) అడిగాడు కింగ్ కాంగ్.

"సినీ...మాకి...!"

"పణం...వుందా?"

"డబ్బు అంతా అయిపోయింది

... పాపలా ... మాత్రమే వుంది... ఇంకేమీలేదు." అన్నాడు చేతులూపుతూ విశ్వం. చేతులూపుతున్నప్పుడు, విశ్వం చేతిలోని వాచీ ఆ రాడీకళ్ళ పడింది.

"ఆ రిస్టువాచీ నాకు కుడు." అన్నాడు ఆ రాడీ.

విశ్వం నిలువునా నీరైపోయాడు. "ఇది మానాన్నది. ఇది నీకిచ్చేస్తే మానాన్న నన్ను చంపేస్తాడు." అని వచ్చు లంకించపోయాడు, విశ్వం.

"జేయ్!" అని పురిమాడు రాడీ! ... "వాయ్ గట్టియా తెరిందియనా కుత్తిడువే! (నోరు గట్టిగా తెరచావంటే, పొడిచేస్తాను)" అంటూ, విశ్వానికి బాకు చూపిస్తూ బదిరించాడు. విశ్వానికి భయంలో మైకం వచ్చినంతవరకయింది.

"కైట్రా! (విప్రరా)" అని గర్జించాడు ఆ కింగ్ కాంగ్.

అంతసేపూ, విశ్వానికి వెనకాల చీకటిలో దాగివుండి, ఇదంతా గమనిస్తూన్న ఒక కుక్క, హఠాత్తుగా ఆ రాడీమీదపడి, అతని చేతిమీద కరిచింది. రాడీచేతిలోని కత్తిని కింద పారేసి, కుక్కని అదిలించబోయాడు. కానీ, అంతలోకే, కుక్క, ఆ రాడీశరీరంమీద నాలుగు కాట్లు పడేసింది. చేతిమీదా, కాళ్ళ మీద నెత్తురు కారుతుండగా, బాధకి తాళలేక, ఆ రాడీ పలాయనం చిత్తగించాడు.

ఆపదనమయంలో తన్ను వచ్చి కాపాడిన, ఆ కుక్కవేపు జాగ్రత్తగా చూశాడు విశ్వం! ... అతని కాళ్ళర్యం కలిగింది! ఆ సాయంత్రం కిల్లీ మాపు వద్ద, తను బిస్కెతు పెట్టిన కుక్కే; తండ్రి రఘులు చీడకుక్కని పరి

"పాపం మంచి కుక్కలాగుంది. చీడవల్ల చెడిపోయింది." అన్నాడు విశ్వం.

హాసంచేసిన ఆ కుక్కే! ... దానికి తన మీద ఎంత ప్రేమ! అనుకున్నాడు విశ్వం. తోకాడించుకుంటూ తన వద్దకు వచ్చిన ఆ కుక్కని - దాని శరీరమంతా చీడగావుండినా గూడా - మెల్లగా నిమిరాడు. దాన్ని తోడు తీసుకుని, యిల్లు చేరాడు విశ్వం.

* * *

మర్రోజు సాయంత్రం - అయిదు గంటలకీ, రంగడూ - రఘులతో కలిసి కిల్లీ మాపు వద్దకు వచ్చాడు విశ్వం. అక్కడ మళ్ళీ ఆ చీడకుక్క ప్రత్యక్షమయింది. దాన్ని ప్రేమగా పిలచి, దానికి కావలసినంతవరకూ

తిండి పెట్టాడు విశ్వం. అది తనకు రాత్రిచేసిన పుపకారాన్ని తన స్నేహితులకు విశదంగా చెప్పాడు విశ్వం. రంగడు, రఘులు ఆమాటలు విని ఆశ్చర్యపడ్డారు. వారికి, ఆ చీడకుక్కమీద జాలి, ప్రేమ కలిగాయి.

"అయితే, ఈ రోజునుంచి చీడారావ్ తునన్నే హితుడే!" అని సంతృప్తిగా నవ్వుకున్నారు ముగ్గురూ. వారి మాటలకు తను నమ్మించినట్లు, ఆ చీడకుక్క తన ముందరి కాళ్ళు రెండింటిని మీదికెత్తి నిలుచుంది.

